

HET UNIVERSELE TABLEAU uit Pasqually
getekend door Louis-Claude de Saint-Martin

TIEN GEBEDEN VAN SAINT-MARTIN

Colofon

ISBN: 978 94 6365 041 0

1^e druk 2018

© 2018 Louis-Claude de Saint-Martin

© Vertaalbureau Panta Rhei,
Mevr. Drs. J.P.C.G. van der Meulen
Realisatie: Uitgeverij Elikser
www.elikser.nl

Het boek is te bestellen via:
www.vertaalbureaupantarhei.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk:
Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van het vertaalbureau en de uitgever.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the translation agency and the publisher.

HET UNIVERSELE TABLEAU uit Pasqually
getekend door Louis-Claude de Saint-Martin

TIEN GEBEDEN VAN SAINT-MARTIN

Het originele **VOORWOORD** bij Pasqually

TIEN LEZINGEN te Lyon van **Saint-Martin**

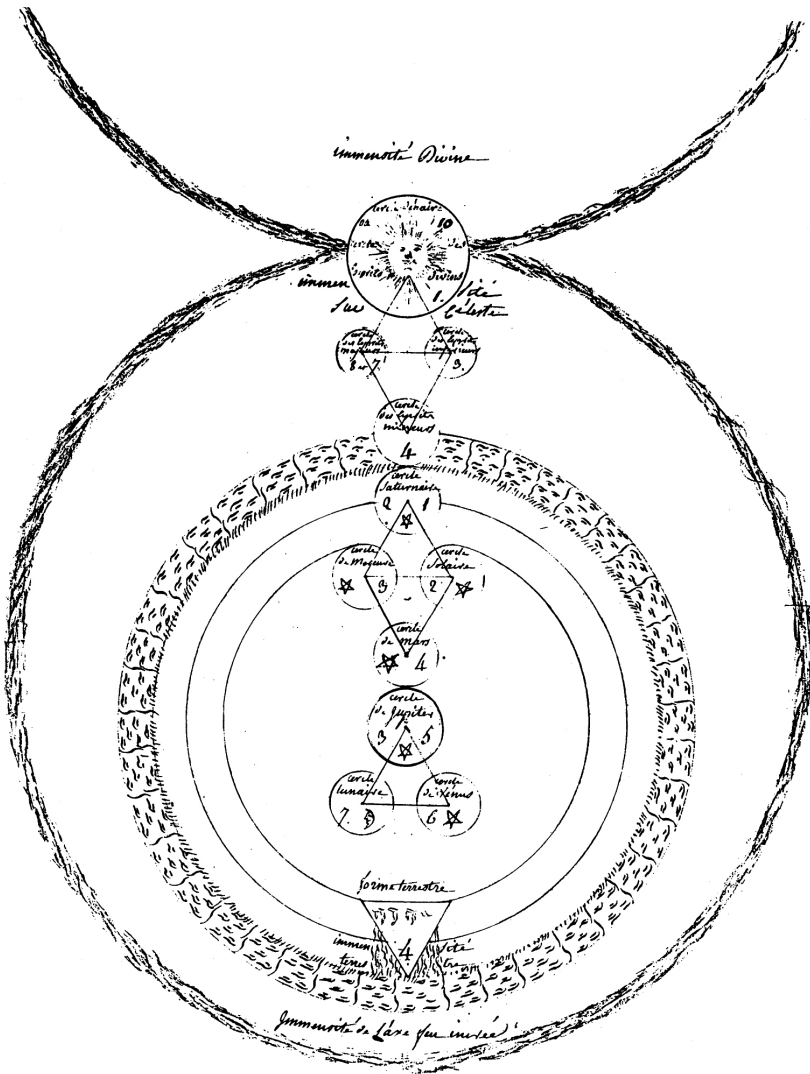
*Zodra religie dogma's krijgt, wordt zij godsdienst genoemd;
zij is dan in strijd met de vrije wil en raakt haar verbinding kwijt.
Religie betekent immers verbinding leggen met de Eenheid JM*

Voorwoord van de samensteller en vertaler

Dit boekje geeft verschillende facetten uit het boek de 'Verhandeling over de Reïntegratie van de Wezens in hun oorspronkelijke hoedanigheid, deugd en Goddelijke spirituele macht' van Martinès de Pasqually weer, met name het Universele Tableau. De ordening is echter anders dan in het bronboek, dit omdat het zo meer in samenhang kan worden gegeven. Uit voornoemd boek is van twee veel voorkomende symbolen een weergave in een andere ordening toegevoegd: de Berg Sinai en het Tabernakel.

Aan deze tekst zijn tien lange gebeden van Louis-Claude de Saint-Martin toegevoegd; deze gebeden zijn gevonden op Internet op een oude Site over Saint-Martin. Zij spreken voor zich en zijn te inspirerend om niet in vertaling aan te bieden. En tien lezingen te Lyon van Saint-Martin, die ik gekopieerd ontving van een waarde broeder teneinde ze te kunnen vertalen.

Voor de enkele liefhebber is het lange voorwoord uit het Franse bronboek van Pasqually in vertaling toegevoegd. Dit geeft van bepaalde woorden en begrippen (Het Ding, La Chose) een verduidelijking.

HET UNIVERSELE TABLEAU

ORIGINELE TEKENING VAN DE HAND VAN

LOUIS-CLAUDE DE SAINT-MARTIN

Bron: voornoemd boek van Pasqually

AANLEIDENDE OORZAKEN TOT HET UNIVERSELE TABLEAU

Vóór er tijd was, emanerde God voor zijn eigen glorie spirituele wezens in zijn Goddelijke Onmetelijkheid teneinde een eredienst uit te voeren die eeuwig door de Godheid voor hen was vastgesteld in wetten, voorschriften en geboden. Zij waren vrij, met de vrije wil en onderscheiden van de Schepper geëmaneerd met vermogen, eigenschap en persoonlijke spirituele deugd. Zo konden zij accuraat te werk gaan binnen de grenzen waarbinnen zij hun macht moesten uitoefenen. Op de afspraken met de Schepper was hun emanatie gebaseerd.

Vóór hun emanatie bestonden zij in de schoot van de Godheid; zij konden echter alleen via de unieke wil van het hogere Wezen zonder onderscheid handelen of waarnemen, dus alleen bestaan in God. God is de onuitputtelijke bron van wezens die hij naar Zijn wil emanert. ‘Vanwege de oneindige veelheid aan emanaties van spirituele wezens buiten zichzelf draagt hij de naam Schepper en zijn werken de naam spirituele Goddelijke schepping en tijdelijke dierlijke schepping’. De eerste uit de schoot van de Schepper geëmaneerde geesten bewoonden de onmetelijke Goddelijke heerschappij die het denaire getal draagt. Daarin handelde iedere superieure geest 10, iedere majeure geest 8, iedere inferieure geest 7 en iedere mineure geest 3 en ging voor de grootste glorie van de Schepper te werk. Dit laat zien dat de quadruple Goddelijke essentie waarlijk hun oorsprong is. Deze vier hadden een deel van de Goddelijke heerschappij in zich: de superieure, de majeure, de inferieure en de mineure macht (inferieur is geen waardeoordeel maar betekent alleen lager). Zij lazen wat zich binnen de Godheid voordeed en alles wat de Godheid zelf bevat.

Deze spirituele Goddelijk leiders behielden hun staat van deugd en Goddelijke macht na de plichtverzaking vanwege de onveranderlijkheid van de decreten van de Eeuwige. Anders was er geen gerechtigheid en Goddelijke macht inzake de plichtverzaking meer geweest. Zelfs al had de Schepper de hovaardige ambitie van de plichtverzakende geesten voorzien (wat wel het geval was), dan had hij hun misdadige gedachten niet kunnen bevatten en tegenhouden zonder hen van hun bijzondere in hen ingeboren actie te beroven. Zij waren geëmaneerd om volgens hun wil en als secundaire spirituele oorzaken te handelen volgens opdrachten van de Schepper; de Schepper neemt echter op geen enkele wijze deel aan de secundaire spirituele oorzaken, goed of slecht. God herkent immers geen kwaad omdat Hij dat niet in zich heeft.

De eerste geesten waren alleen geëmaneerd om als secundaire oorzaak, als tweede agentia, te handelen en niet om macht uit te oefenen op de eerste oorzaken, of de

werking van de Godheid. Hun misdaad was de Goddelijke eeuwigheid te hebben willen dwingen en de Goddelijke almacht inperken in zijn scheppingshandelingen. En zij wilden schepper zijn van de derde en vierde oorzaken die ingeboren waren in de almacht van de Schepper, de quadruple Goddelijke essentie. Zij beschouwden de Schepper als een wezen, aan hen gelijk. En zo moesten er uit hen wezens ontstaan die rechtstreeks van hen afhankelijk waren, net als zij afhankelijk waren van Hem die hen had geëmaneerd. En dit is nu het principe van het spirituele kwaad. Iedere slechte gedachte aan een slechte wil is misdadig, al komt het niet tot de daad. En zo werden deze geesten gestort in oorden van onderwerping, verlies en immorele ellende, in totale tegenstelling tot hun spirituele wezen dat bij hun emanatie zuiver en enkelvoudig was. Daartoe schiep de Schepper het fysieke universum in een materiële vorm waar deze perverse geesten moesten handelen en hun gehele kwaadwilligheid moesten uitoefenen. De mens of de mineur is pas na deze plichtverzaking geëmaneerd met het doel over alle vóór hem geëmaneerde en geëmancipeerde wezens te heersen, en werd daardoor superieur aan deze eerste geesten. Bovendien was hij volledig op de hoogte van de noodzaak van de universele schepping, en van het nut en de heiligheid van zijn eigen emanatie. Hij werd daartoe in het middelpunt van het aardoppervlak geplaatst. Het universum was de plaats van de eerste perverse geesten en de grens van hun handelen, en zij zullen nooit de wetten van orde van de Schepper m.b.t. zijn universele schepping kunnen beheersen. De mens of de mineur moest zijn macht manifesteren voor de grootste glorie van de Schepper, tegenover de universele, algemene en bijzondere schepping.

Het universum heeft drie delen; zo worden alle eigenschappen ervan begrijpelijk voor onze medemensen. Ten eerste een onmetelijke cirkelomtrek waarin het algemene en het bijzondere worden omvat; ten tweede de aarde of het algemene deel voor de benodigde voeding voor het bijzondere en ten derde het bijzondere dat bestaat in alle bewoners van de hemelse en aardse lichamen.

Maar eerst gaan wij nu naar Adam, de eerste mens.

ADAM Eerst moet Adam besproken worden, wil men de aanzet tot het vervolg kunnen begrijpen. In zijn eerste staat van glorie was Adam de gelijke van de Schepper en las hij de Goddelijke gedachten en handelingen. Hij kreeg als opdracht van de Schepper: 'Beveel alle actieve en passieve dieren, zij zullen je gehoorzamen'. Zo ontving hij de wet. Adam zag dat zijn macht groot was en leerde een deel van het geheel van het universum kennen. Dit deel kennen wij als het bijzondere: ieder actief en passief wezen dat het aardoppervlak en het middelpunt ervan bewoonde tot aan het hemelse middelpunt dat hemel van Saturnus wordt

genoemd. Daarna kreeg Adam als tweede opdracht van de Schepper: 'Beveel het algemene of de aarde, zij zal je gehoorzamen'. Zo ontving hij het voorschrift. Daardoor zag hij dat zijn macht groot was en leerde hij het tweede deel van het geheel van het universum kennen. Daarna kreeg Adam de derde opdracht van de Schepper: 'Beveel het gehele geschapen universum en alle spirituele bewoners ervan zullen je gehoorzamen'. Zo ontving hij het gebod. Hij voerde de opdracht uit en leerde hierdoor de universele schepping kennen.

Adam ontving als vrij schepsel, toen hij zo naar het welbehagen van de Schepper zijn wil ten uitvoer had gebracht, de verheven naam Godmens van de universele aarde. Met die in hem ingeboren deugd, kracht en macht kon hij naar zijn wil handelen. Hij liet hem dus over aan zijn vrije wil. Zo kreeg Zijn schepsel het bijzondere en persoonlijke, tegenwoordige en toekomstige bezit voor een niet-passieve eeuwigheid, onder voorbehoud dat hij zich **volgens de wil van de Schepper** gedroeg. De eerste mens was overigens door de Schepper gevormd zonder enige fysieke materie.

Helaas, de verzoeking! Zo overgeleverd aan zijn vrije wil, dacht Adam na over zijn grote macht die door zijn eerste drie verrichtingen was gemanifesteerd. Zelf kon hij die verrichtingen en die van de Schepper niet volkomen doorgronden en onrust maakte zich van hem meester: hij kon alleen maar met toestemming van de Schepper hierin lezen. En deze onrust werd opgemerkt door de perverse geesten (slechte demonen) en de belangrijkste ervan verscheen in de mooiste vorm van glorieus lichaam. Hij overtuigde Adam ervan dat zijn macht niet verschilde van die van de Schepper; Adam was ook schepper en moest uit zichzelf nageslacht van God laten ontstaan. "Ik heb al deze dingen van de Schepper zelf en namens hem en in zijn naam spreek ik tegen je", aldus de perverse geest. Zo bezweek Adam door de demonische kennis te verkiezen boven die van God. Adam deed een vierde verrichting en gebruikte alle machtswoorden die de Schepper hem had gegeven, zonder echter het ceremonieel van de eerste drie te gebruiken. Hij gebruikte het ceremonieel dat de demon hem geleerd had teneinde de onveranderlijkheid van de Schepper aan te vallen, uit een ambitie die hem door de demon was ingefluisterd. En zo werd de door Adam geschapen vorm van materie zijn eigen gevangenis en werd hierin op de aarde gestort. En raakte Adam ook zijn pensante (denkende) deugd kwijt en werd pensief (peinzend, nadenkend).

Toch zijn er uitzonderlijke mineurs na Adam geëmaneerd door de wil en de verrichting van God alleen teneinde zijn glorie te manifesteren, de zichtbare figuren van de Christus: Hely die wij Christus noemen, Enoch, Noach, Melchisedek. Het getal 8 is het ingeboren getal van de Christus, de tweevoudige macht die de

Schepper aan de Christus is gegeven. En Mozes als prototype van de plichtverzaking en verzoening van Adam.

Het zijn echter enkele uitzonderlijke mineurs die uitsluitend ontstaan door de wil en Goddelijke verrichting en tijdelijk leven hebben ontvangen. Zij zijn zuiver en pensant en hebben als opdracht de glorie van God te manifesteren.

Oorsprong van het kwaad Deze demonen of perverse geesten werden onmiddellijk door de onveranderlijke wil van de Schepper voor een onmetelijke tijdsduur in oorden van duisternis gestort. Iedere gedachte en iedere wil, goed of kwaad, weerklinkt immers rechtstreeks bij de Schepper die deze aanneemt of verwerpt. Het kwaad is dus niet afkomstig van de Schepper, maar wordt voortgebracht door de geest en wordt niet geschapen. Schepping hoort bij de Schepper en niet bij het schepsel. Het kwade komt van de slechte geest, het goede van de goede geest. Het is dus aan de mens om het ene te verwerpen en om het andere te aanvaarden, al naar zijn vrije wil. Het kwaad heeft dus niet zijn oorsprong in de Schepper of in een van zijn bijzondere schepselen; het is uitsluitend afkomstig van de gedachte van een geest die aan de wetten, voorschriften en geboden van de Eeuwige tegengesteld is. Zodra de demonen hun slechte wil veranderen, verandert hun handelen ook. En vanaf dat ogenblik zou er in het hele universum geen sprake meer zijn van kwaad. Het voortbrengen door de geest van het slechte dat alleen slechte gedachte is, wordt slecht intellect genoemd; het voortbrengen van de goede gedachte wordt goed intellect genoemd. Dit is de wijze waarop de geesten uitwisseling hebben met de mensen en hen een indruk laten onthouden, al naar zijn wil en geloven. Het woord intellect duidt erop dat de geesten inwerken op spirituele wezens. De perverse geesten zijn onderworpen aan de mineurs die door hun plichtverzaking hun superieure macht hebben ontaard. De goede geesten worden aan de mens onderworpen door de quaternaire macht 4 die hij bij zijn emanatie ontving.

De ‘Verhandeling over de Reïntegratie van de Wezens in hun oorspronkelijke hoedanigheid, deugd en Goddelijke spirituele macht’ geeft in de Redevoeringen van Mozes uitleg van het gehele overzicht van de Goddelijke Wereld en van de Werelden van de Wezens daarna, van zeer hoog tot laag. De term Wereld wordt soms gebezigd bij gebrek aan beter; er moet niet aan wereld gedacht worden, zoals wij die kennen. Uit de doeken wordt gedaan hoe een en ander ontstaan is, waarom en met welk doel, dit alles in verhouding tot het Goddelijke en tot de weg die afgelegd moet worden om het Goddelijke te bereiken en over te gaan tot de Reïntegratie in het Goddelijke. Deze verbanden zijn erg moeilijk opgeschreven en behoeven vereenvoudiging, waarbij niets aan

de inhoud wordt veranderd. De uitleg van Pasqually, opgeschreven door Louis-Claude de Saint-Martin, vraagt niet om aanvulling of verdere uitleg. Pasqually heeft geen geschreven teksten nagelaten; zijn lessen zijn opgetekend door onder andere Louis-Claude de Saint-Martin. Deze Verhandeling is het resultaat van zijn werk, maar is moeilijk te begrijpen; hier zal dus dezelfde tekst in eenvoudiger bewoordingen en in een andere ordening worden gegeven.

De namen wezens, geesten lopen door elkaar en duiden op hetzelfde, hoewel men hierbij meer aan energieën moet denken dan aan vormen die op de vorm van de mens lijken. Binnen de Universele Schepping is er sprake van vormen die hoe ijl ook, verwantschap kunnen hebben met de materie, en tijd en ruimte vanaf een bepaald niveau. Buiten de Universele Schepping is er sprake van wezens of geesten die buiten materie, tijd en ruimte vallen en dus geen vorm hebben in de betekenis die wij eraan zouden hechten. Zij zijn meer alleen geesten met een opdracht van de Godheid, hoewel zij hoe ijl ook, een soort vorm hebben.

Er worden vier Onmetelijkheden onderscheiden;

- De Goddelijke Onmetelijkheid
- De Bovenhemelse Onmetelijkheid
- De Hemelse Onmetelijkheid of Wereld
- De Aardse Onmetelijkheid of Wereld

Het Universele Tableau, op symbolische wijze getekend door Saint-Martin, geeft de vier Onmetelijkheden weer, waarbij in contact met de materie de term Wereld verschijnt, en bestaat uit de Goddelijke Onmetelijkheid, de Bovenhemelse Onmetelijkheid, de Hemelse Onmetelijkheid of Wereld en de Aardse Onmetelijkheid of Wereld, het gebied waar de mensen tijdelijk verblijven.

De Goddelijke Onmetelijkheid. Vóór er tijd en ruimte waren, was er de Goddelijke Onmetelijkheid, die trouwens voor alle geesten en ook voor ster-

velingen onbegrijpelijk is, deze kennis hoort alleen God toe; deze Goddelijke Onmetelijkheid omvat om God heen de uit God geëmaneerde, zuivere en volmaakt spirituele wezens die Gods Gedachte en Wil nauw volgen en deze te Zijner Glorie manifesteren. Deze Goddelijke Onmetelijkheid is onbegrensd en nooit leeg, omdat God tot in het oneindige uit zijn schoot geesten emaneert, overigens met wetten en machten volgens hun eigenschappen tot spirituele Goddelijke verichtingen. Deze geesten worden verdeeld in vier cirkels met een eigen opdracht. De eerste cirkel heeft het getal 10 en bevat de superieure, de hoogste, geesten. Deze cirkel wordt Denair genoemd; deze Denaire cirkel is de spirituele Goddelijke cirkel en van hieruit is iedere gedachte van spirituele emanatie en van schepping van tijdelijke spirituele macht afkomstig; en ook het principe van het handelen van iedere lichamelijke vorm van zichtbare materie. Deze cirkel heeft nummer 1 en geeft de absolute eenheid van de Godheid weer.

De tweede cirkel is de majeure Huitenaire cirkel en heeft het getal 8. De derde cirkel is de inferieure Septenaire cirkel en heeft het getal 7. De vierde is de mineure Ternaire cirkel en heeft het getal 3.

Tot zover de Goddelijke Onmetelijkheid vóór hier een plichtverzaking heeft plaatsgevonden. Er was geen Schepping, er was geen Universum en er was nog geen Mens, want deze waren niet nodig. Alles was in de Goddelijke Onmetelijkheid immers in dienst van God en alles was zuiver spiritueel.

Deze vier cirkels, groepen volmaakt spirituele geesten, zijn de quadruple Goddelijke essentie. Er was nog geen Universeel Tableau of enige uitleg nodig, omdat alles nog één en in de Eenheid was.

In deze Goddelijke Onmetelijkheid waar een oneindig aantal geesten verblijft, bestonden de geestrijke (spiritueuze) essenties niet, want er waren geen lichamelijke vormen te scheppen. De vier categorieën: superieure, majeure, inferieure (geen waardeoordeel, alleen maar lager t.o.v. de andere) en mineure geesten in deze Goddelijke Onmetelijkheid hebben immers altijd alleen spirituele Goddelijke acties en verrichtingen hoeven uitvoeren zonder wat dan ook aan materiële kleuring erbij. Er is hier dus geen plaats voor enige geestrijke essentie, want hier vindt slechts Goddelijke emanatie plaats, en hier komt iedere emancipatie vandaan. Van deze vier categorieën hebben de superieure en de majeure geesten nooit enige wet tot voortbrengen van geestrijke essenties in zich gehad en worden dus zuivere superieure en majeure Goddelijke geesten genoemd met aanzienlijke werking. Zij werden dan ook niet geëmaniceerd. De beide laatste categorieën hadden deze wet van reproductie van tijdelijke geestrijke essenties wel en werden op het

moment van hun emancipatie gemachtigd dit uit te voeren voor de vorming van de tijdelijke wereld met het doel de plichtverzakende geesten op te sluiten. Zo hoort alles tot het quaternaire getal of de quadruple essentie van de Godheid. In de Goddelijke Onmetelijkheid hebben de geesten in zich zuiver spirituele acties en machten, want er bestaat geen tijd. Dit in tegenstelling tot de geesten in het Bovenhemelse, het Hemelse en het Aardse die tijdelijke spirituele machten en verrichtingen hebben en onderworpen zijn aan de tijd. Na de tijd keren zij terug tot hun oorspronkelijke principe van zuiver spirituele verrichtingen.

Maar helaas waren er in de Goddelijke Onmetelijkheid geesten die wilden uitvoeren wat God alleen gerechtigd was te doen: uit zichzelf spirituele geesten emaneren die van hen afhankelijk waren en die onder hun leiding stonden. Dit was alleen het recht van God. Zij stelden zich als het ware als gelijken van God op. Alle geesten in de quadruple Goddelijke essentie hadden van God een vrije wil gekregen; hoewel God zag wat ze wilden doen, kon hij vanwege zijn eerdere geschenk: de vrije wil, hierin niet ingrijpen; hij kon hiervan niet terugkeren. Emanatie houdt namelijk een verwantschap met het Goddelijke in en hierbij hoort de vrije wil. En zo vond de plichtverzaking plaats door eigenmachtig optreden als gevolg van deze vrije wil. Onmiddellijk werden de plichtverzakende geesten uit de Goddelijke Onmetelijkheid verwijderd en toen gebeurde er van alles tegelijk. Het Goddelijke werd hun ontnomen: Ontbering van het Goddelijke in een tijdelijke eeuwigheid was hun 'lot'. Maar ... God gaf hun in Zijn grote barmhartigheid ook de mogelijkheid om vanuit deze verbanning ooit terug te keren naar het Goddelijke, te reïntegreren dus, wat zij uit eigen vrije wil zouden moeten doen.

Er werd een proces in gang gezet om een 'plaats' te scheppen voor deze geesten. God gaf hiertoe opdracht aan geesten om deze 'plaats' te scheppen. Daartoe werden trouw gebleven geesten uit de Goddelijke Onmetelijkheid geëmancipeerd. Hier is de plaats om het verschil tussen emaneren en emanciperen duidelijk te maken. Emanatie geeft het behoud van het principe van eeuwigheid aan; schepping heeft altijd het principe van tijd en ruimte in zich en kan nooit een aspect van eeuwigheid hebben. Wat geschapen is, is volgens deze wet van tijdelijkheid dus altijd onderhevig aan een beperkte tijdsduur en zal altijd verdwijnen. Wat eeuwig is, en dus alles wat geëmaneerd is, zal altijd blijven bestaan. Weliswaar niet in een tijdelijke vorm maar wel als geëmaneerd essentie. Emancipatie houdt in dat zij een andere functie kregen en voor dit scheppen een andere opdracht van God kregen. En zo vonden er door deze emancipaties verschuivingen vanuit de Goddelijke Onmetelijkheid

plaats. Laten wij niet vergeten dat een Gedachte van God ogenblikkelijk op hetzelfde moment werd uitgevoerd.

De Bovenhemelse Onmetelijkheid. Onmiddellijk ontstond door de verschuiving van functies de Bovenhemelse Onmetelijkheid, de Hemelse Onmetelijkheid en de Aardse Onmetelijkheid. Deze Bovenhemelse Onmetelijkheid is door de Schepper ingesteld om de orde maar ook de ceremoniële wetten vast te leggen, die de geëmancipeerde geesten moeten uitvoeren in de gehele uitgestrektheid van de drie tijdelijke werelden in overeenstemming met de geesten die geëmancieerd zijn in de Goddelijke Onmetelijkheid. De geëmancipeerde geesten kregen in de Bovenhemelse Onmetelijkheid een 'plaats', waarbij wij niet aan ruimte moeten denken maar aan uitvoering van hun nieuwe opdrachten. De vier Bovenhemelse cirkels worden ook spirituele Goddelijke cirkels genoemd, omdat zij vastzitten aan de cirkel van de Godheid en alleen spirituele wezens bevatten zonder lichaam van materie. Het belang van de Bovenhemelse Onmetelijkheid is hier de spirituele Goddelijke orde als in de Goddelijke Onmetelijkheid te laten heersen. (Deze herhaling van orde wordt trouwens ook teruggevonden in Saturnus). Alle geesten van deze cirkel hebben bij hun emancipatie bijzondere Goddelijke wetten ontvangen, waardoor zij hun macht kunnen uitvoeren teneinde deze geesten te onderwerpen aan de verwantschap tussen de Mens en God en om voor de demonen als dubbele grens te laten dienen.

De superieure Denaire geesten uit de Goddelijke Onmetelijkheid bleven in de Goddelijke Onmetelijkheid, dicht bij God en voerden hun functie verder in Gods nabijheid en rondom God uit. De majeure Huitenairen uit de Goddelijke Onmetelijkheid kregen opdrachten op het gebied van de rechtvaardigheid en de glorie van God en pasten deze toe zonder van enige 'plaats' gebruik te maken; zij staan dus niet op dit symbolische schema want zij zijn overal. Een van de Huitenairen was de Christus. Het zijn de inferieure Septenairen en de mineure Ternairen die allerlei opdrachten kregen uit te voeren en duidelijk geëmancipeerd werden, dus van functie veranderd werden.

De inferieure Septenairen werden in drie groepen verdeeld, die verschillende opdrachten kregen en dus verschillende namen. Let op, deze namen lijken erg op eerder genoemde namen; merk de verschillen op.

De eerste cirkel uit de inferieure Septenairen in de Bovenhemelse Onmetelijkheid geeft door zijn denaire getal of 10 de absolute eenheid met de Godheid weer

en is ook geplaatst op de overgang van de Goddelijke Onmetelijkheid naar de Bovenhemelse Onmetelijkheid; dit geeft de verwantschap en verwevenheid aan. Dit is de cirkel van de Denaire superieure geesten.

De tweede cirkel uit de inferieure Septenairen is de cirkel van de majeure Septenaire geesten en krijgt het getal 7. Het is de eerste spirituele emanatie die de Schepper heeft geëmancipeerd uit de cirkel van zijn Godheid, aldus Pasqually. Deze geesten zijn behoeder van de wet.

De derde cirkel uit de inferieure Septenairen heeft het getal 3 en is de cirkel van de inferieure Ternaire geesten en krijgt het getal 3. Dit is overigens de tweede spirituele emanatie die buiten de cirkel van de Godheid is geëmancipeerd. Deze geesten zijn behoeder van het voorschrift van de Schepper. Dit zijn de groepen geesten die uit de inferieure Septenaire cirkel van de Goddelijke Onmetelijkheid zijn geëmancipeerd, een nieuwe opdracht hebben gekregen en binnen de Bovenhemelse Onmetelijkheid werken.

De vierde cirkel heeft het getal 4. Merk op dat deze cirkel rechtstreeks tegenover de Denaire cirkel staat. Deze geesten zijn uit het Goddelijke geëmaneerd, dus nieuw geëmaneerd en aan het Bovenhemelse toegevoegd. Zij kwamen na de plichtverzaking van de eerste geesten, hadden daar niet mee te maken en waren als het ware een antwoord erop en met een gerichte opdracht geëmaneerd. Het is de cirkel van de mineure geesten en is de derde spirituele emanatie uit de cirkel van de Godheid. Deze geesten zijn behoeder van het spirituele Goddelijke gebod. Zij overstijgen in macht alle andere vóór hen in de Bovenhemelse Onmetelijkheid geëmaneerde en geëmancipeerde geesten, de geesten in de Bovenhemelse Onmetelijkheid en de geesten in de Universele Schepping. In de afbeelding van de figuur van het Universele Tableau is deze macht duidelijk uitgebeeld. De plichtsverzaking en de ontaarding speelden zich dus vóór de komst van dit mineure wezen af. Dit zijn de spirituele Quaternaire mineuren, oftewel de Mens. Deze Mens of de Quaternaire mineur, werd geëmaneerd uit de Godheid na de eerste plichtsverzaking van de eerste geesten. De Mens kreeg de absolute macht over de Wezens en de opdracht alle Wezens naar de Eenheid terug te leiden. Bovendien kreeg hij de beschikking over de Vrije Wil. Helaas beging de Mens eveneens de fout van de plichtsverzaking, omdat hij zich ook liet verleiden door eigenmachtig optreden en zo in de afgrond viel. Hieruit kan hij opstijgen, maar pas door aan de materie in de Aardse Onmetelijkheid veel lessen geleerd te hebben. De Mens kreeg van de Godheid de Vrije Wil, en uit deze vrije wil moet hij de keuze maken terug te willen keren en de benodigde lessen te leren. Zijn oorspronkelijke opdracht bleef ook gehandhaafd, alle Wezens tot reïntegratie brengen, daar

komt dus een tweede opdracht bij: de mens tot reïntegratie brengen. De vier Bovenhemelse cirkels worden ook spirituele Goddelijke cirkels genoemd, omdat zij vastgehecht zijn aan de cirkel van de Godheid en alleen spirituele wezens bevatten zonder lichaam van materie.

De oorspronkelijk in de Goddelijke Onmetelijkheid aanwezige groep mineure Ternaire geesten met het getal 3 werden ook geëmancipeerd en kregen een nieuwe opdracht. Op hun plaats tegenover de superieure Denairen kwamen de mineure Quaternairen, de Mensen. De mineure Ternairen kregen hun plaats in de nieuw gevormde As van het Ongeschapen Centrale Vuur en worden inferieure Ternairen genoemd. Inferieur betekent altijd lager en heeft geen waardeoordeel. Deze As van het Ongeschapen Centrale Vuur omgaf de Universele Schepping, het Universum met hemel en aarde. Dit Universum omvat dus de Hemelse Wereld en de Aardse Wereld. Deze As van het Ongeschapen Centrale Vuur zit aan de Bovenhemelse Onmetelijkheid vast op het punt waar de mineure Quaternaire van de Bovenhemelse Onmetelijkheid en de planeet Saturnus van de Hemelse Onmetelijkheid elkaar ontmoeten; hier komen zij dus samen, op het Universele Tableau getekend tegenover de superieure Denairen boven aan de punt van de uit twee driehoeken bestaande vierhoek met aan de onderste punt dit punt van samenkomen van Quaternaire, Saturnus en de As van het centrale vuur. Hier ontmoeten ook de Bovenhemelse Onmetelijkheid en het Universum dat gevormd wordt door de Hemelse Onmetelijkheid en de Aardse Onmetelijkheid, elkaar. De geesten die in deze As wonen, de inferieure Ternairen, werken hier in op het leven en op het principe van de zichtbare materie. Zij handelen alleen maar en voeren alleen maar deze opdracht uit; zij denken niet en willen niets, zij voeren uit. Dit bracht in eerste instantie een chaos aan uitwerkingen van de 'spiritueuze', 'geestrijke', essenties Zwavel, Kwik en Zout teweeg, de essenties die door hen als bases gebruikt worden en deze nadere kwalificatie geestrijk krijgen om aan te geven dat zij niets substantieels hebben. In deze chaos bracht het Woord ordening.

De bewoners van de Bovenhemelse Wereld ageren en reageren op de hemelse en materiële wereld maar ook op de cirkel van de universele as teneinde alles de verrichtingen te laten uitvoeren zoals verordonneerd. Deze bewoners hebben de eigenschap van een tweeledige werking en een tweeledige macht onder bevel van de Eeuwige. Deze tweeledige macht hebben zij, omdat zij geheiligd zijn. Hierin zijn Abraham, Isaac en Jacob met hun volmaakte verzoening en heiliging de tijdelijke figuren van het denken, de actie en de verrichting van de Godheid. In deze Bovenhemelse Onmetelijkheid zijn de Huitenaire geesten niet geplaatst, omdat de Schepper door de plichtverzaking van de eerste geesten zijn actie van tweeledige macht emancipeerde teneinde zijn rechtvaardigheid en glorie voor alle wezens te

laten uitvoeren in drie verschillende onmetelijkheden. Deze tweeledige machtige actie is dus bij alle wezens die dat verdienen, en verwijderd zich van al diegenen die haar onwaardig zijn. Het wezen van deze tweeledige macht blijft eeuwig bezig met het uitvoeren van deze tweeledige macht jegens de rechtvaardige geesten die als eerste geheiligd zijn, en de geesten die pas als laatste geheiligd en verzoend worden. De heiliging van de eerste geesten zal altijd hoger zijn dan de heiliging van de laatste geesten. De mineurs die aan het einde der tijden overblijven om verzoend te worden, ondervinden een oneindig krachtiger rechtvaardigheid dan tegenover de demonen, want de mineur is immers vervuld van een hogere macht en autoriteit dan de perverse geesten. Hoe meer de mineur heeft ontvangen, hoe meer er zal worden teruggevraagd.

In de Goddelijke Onmetelijkheid en in de Bovenhemelse Onmetelijkheid, die overigens veel gelijkenis vertonen, bevinden zich dezelfde eigenschappen van spirituele macht, met dit verschil dat de Goddelijke Onmetelijkheid onbegrensd is en de Bovenhemelse Onmetelijkheid in een begrensde onmetelijkheid handelingen kent en dus passief is, want de tijd speelt hier wel een rol en niet in de Goddelijke Onmetelijkheid. Hier vindt immers het denken en de macht van de Schepper, die onbegrensd zijn, plaats. Deze Onmetelijkheid bestaat immers in de grote aantallen geesten die de Schepper onafgebroken uit zijn schoot emaneert. Vandaar de onbegrensdheid.

De Hemelse Onmetelijkheid bestaat uit zeven planeten die gegroepeerd zijn in respectievelijk vier en drie groepen, zo een vierhoek, de bovenste groep, op zijn punt, en een driehoek, de benedenste groep, met de punt naar boven, vormend. Deze planeten zijn: Saturnus, de Zon, Mercurius en Mars op de vierhoek boven, en Jupiter, Venus en de Maan op de driehoek beneden. De eerste planeet is Saturnus op de overgang van de Hemelse Onmetelijkheid naar de Bovenhemelse Onmetelijkheid en op de verticale lijn die loopt van de superieure Denairen naar de Quaternairen (de Mens), naar Saturnus en zo verder naar beneden naar Mars, de onderste punt van de vierhoek en ook op de verticale lijn verder naar Jupiter op deze lijn en de Aardse Onmetelijkheid op deze lijn. De andere planeten liggen naast deze lijn. Aan weerszijden van deze lijn in het vierkant de Zon en Mercurius, en aan weerszijden van deze lijn in de driehoek beneden Venus en de Maan. De Zon werkt samen met de As van het Ongeschapen Centrale Vuur aan het in standhouden van het principe van het passieve leven. Zij verschaft het licht, zonder welk niets zou kunnen bestaan. Ook leidt en bestuurt zij eensgezind met Saturnus en de As van het Ongeschapen Centrale Vuur de loop van alle

sterren. De wetten voor de duur van de universele schepping vinden door deze drie agentia in alle harmonie plaats. Welk een les.

Er zijn dus vier Onmetelikheden: de Goddelijke Onmetelijkheid, de Bovenhemelse Onmetelijkheid, de Hemelse Onmetelijkheid of Wereld en de Aardse Onmetelijkheid of Wereld. Deze vier werelden hebben diepe verwantschappen die in de figuren van Het Universele Tableau tot uitdrukking komen door middel van de plaats in de figuur, de getallen die ermee gemoeid zijn, en de geometrische figuren die zij onderling en met de Godheid vormen, en door middel van de diensten van de respectieve geesten is de verwantschap van de Mens met God duidelijk. De planeet Saturnus wordt door Pasqually 'de eerste Hemel' genoemd, de Zon 'de tweede Hemel'. Mercurius 'de derde hemel', Mars 'de vierde hemel', Jupiter 'de vijfde hemel', Venus 'de zesde hemel' en de Maan 'de zevende hemel'. Deze planeten hebben overigens weinig van doen met de zienswijzen van de astrologie.

Het Universum, de Hemelse Onmetelijkheid en de Aardse Onmetelijkheid dus, is opgesloten binnen de As van het Ongeschapen Centrale Vuur; het is onmogelijk voor de bewoners van deze Werelden om deze As te overschrijden. De enige weg is de passage door Saturnus heen naar de Bovenhemelse Onmetelijkheid voor de mineure Quaternairen die daar immers hun cirkel hebben. Deze passage kan alleen collectief voor de Mensheid in zijn geheel plaatsvinden en wordt Reïntegratie genoemd. Individueel kan men reïntegreren in Saturnus, in het Aardse Paradijs dat in de vierhoek beneden Saturnus tussen de planeten Saturnus, Zon, Mercurius en Mars is gelegen. Daar wacht men dan tot de collectieve Reïntegratie plaats kan hebben met de laatste mens die het Aardse Paradijs kan en mag binnentreden. Daarna is het bestaan van het Universum niet meer nodig en wordt deze tijdelijke leerschool opgeheven en verdwijnt dan. De Schepping is dan ten einde en alle geesten worden in het Goddelijke opgenomen. Alles is afkomstig van de quadruple Goddelijke essentie.

Saturnus, de Zon, Mercurius en Mars herhalen zoals zij opgesteld zijn de figuur van het Bovenhemelse. Zij worden majeure hemelse cirkels genoemd, zo dicht bij het Bovenhemelse. De drie lagere planeten, Jupiter, Venus en de Maan, werken in op de substantie van het algemene aardse lichaam. De twee leidende beginselen van de lichamelijke belevending zijn de Zon en de As van het Ongeschapen Centrale Vuur, waarbij de Zon het tweede en de As het eerste leidende beginsel is. Met deze twee leidende beginselen werkt Saturnus eensgezind samen.

Maar de reïntegratie is nog niet zover. Wij Mensen verblijven in de Aardse

Onmetelijkheid of Wereld, deze Aarde die in zichzelf een levend wezen bevat, dat uit de Schepper is geëmaneerd, een wezen gelijk aan het wezen dat in de zichtbare vorm van alle mineurs verborgen zit, is de wereld van de materie en onze leerschool om ons te zuiveren en ons te verheffen naar de hogere gebieden. Zolang wij nog leren, zullen wij regelmatig in deze Aardse Wereld moeten incarneren, tot wij gezuiverd zijn. Wij Mensen hebben bovendien daarnaast de opdracht alle Wezens naar de Godheid terug te voeren. Onze opdracht is dus door onze plichtverzaking tweeledig geworden. Na in eerste instantie geëmaneerd te zijn geworden door de Godheid om alle plichtverzakende en weggejaagde geesten naar de Godheid terug te voeren, is er na de plichtverzaking van de Mineur een tweede opdracht bijgekomen: zelf uit eigen vrije wil de weg terug naar de Godheid afleggen. En hierbij is echter aan de oorspronkelijke opdracht niets veranderd.

Er is veel sprake van wetten, voorschriften en geboden, en ook van hun symbolische termen, gewicht, getal en maat; deze drie dingen betekenen wet, voorschrift en gebod, maar ook de deugd, de eigenschap en de macht die de Schepper in de Mineur heeft gelegd. Wij denken in eerste instantie aan de Goddelijke wetten, naast de materiële wetten, de natuurwetten en de menselijke wetten. De wetten van emanatie zijn zo dat de geesten zich er niet aan kunnen onttrekken, de rechtvaardigheid ervan niet kunnen ontwijken. Mozes, die de wet van de Eeuwige doorgeeft, kan beschouwd worden als het prototype van de wil van de scheppende vader, het prototype van de Goddelijke majeure geest. Jozua die een gedeelte van de tocht op de berg met Mozes meemaakte, is het prototype van de spirituele Mineur. Mozes brengt vanwege de Goddelijke barmhartigheid de Tafelen van Zijn Wet naar beneden van de berg. De Tafelen van de Wet waren de allegorische voorstelling van het lichaam van de mens waarin de karakters van de wet van de Schepper gedrukt staan, in het hart van zijn lichamelijke vorm, die hij vanaf de Goddelijke emanatie van de Schepper heeft ontvangen. De plichtverzaking van de mens maakte dat Mozes de Tafelen van de Wet heeft gebroken; dit is een belangrijk symbool. De Tafelen der Wet werden een tweede keer gegeven.

Een belangrijk maar moeilijk onderdeel van Het Universele Tableau is de As van het Ongeschapen Centrale Vuur. Deze Centrale As is het algemene, bijzondere en universele agens en is met de Bovenhemelse Onmetelijkheid verbonden. Deze As is na de plichtverzaking van de geesten ontstaan en is de woonplaats van de inferieure ternaire geesten die op bevel van de majeure geesten als orgaan van de Godheid inwerken op het principe van leven en van de zichtbare materiële materie. Zij zijn in hun macht beperkt en kunnen alleen maar uitvoeren wat hun wordt opgedragen; alleen handelen, niet willen en niet denken en maar één werking uitvoeren, want meer hebben zij niet, en dat nog in opdracht, omdat zij

geen intelligentie hebben. Dit in tegenstelling tot de spirituele wezens die de drie werelden bewonen; zij hebben de opdracht om verrekender en aanzienlijker acties uit te voeren en kunnen daarom op ieder moment nieuwe vormen aannemen, echter altijd alleen in opdracht van de Schepper. De inferieure Ternaire geesten echter zijn het orgaan van de majeure Goddelijke geesten die op hun beurt het orgaan zijn van de Godheid. Ook ons lichaam is een voertuig van de As van het Ongeschapen Centrale Vuur, deze As is immers het principe van al het materiële leven, en ons lichaam heeft dus dezelfde organische eigenschap als deze Centrale As. Het lichaam is dus het orgaan voor de spirituele ziel en deze ziel is het orgaan van de majeure geest die het orgaan van de Godheid is. De verwantschap van deze geesten van de As met de Godheid is daarom quaternair, net als de verwantschap van je ziel met de Godheid; alles herhaalt zich en heeft het quaternaire getal: de centrale as 1, het orgaan van de inferieure geesten 2, het orgaan van de majeure geesten 3, die orgaan zijn van de Godheid 4. De heilige Tetraktys geeft bij optelling het denaire getal 10 dat het bijzondere Goddelijke getal is. Ieder geëmancipeerd wezen heeft op de een of andere manier een lichamelijke vorm die absoluut bestaat in een vorm die uit de drie principes is samengesteld, dit om te kunnen uitvoeren wat de Schepper verlangt; deze vorm dient als sluier voor zijn tijdelijke spirituele actie. Door deze sluier kan het inwerken op de andere tijdelijke wezens zonder hen te verteren. Het heeft immers de ingeboren eigenschap van zuivere geest om alles op te lossen wat het nadert.

De Hemelse Wereld wordt ook verdeeld in drie cirkels, de rationele cirkel die Saturnus omvat, de visuele cirkel die de Zon omvat en de waarneembare cirkel die alle andere lagere planeten aangeeft. Deze planeten zijn Mercurius en Mars, behorend tot de vierhoek van de planeten Saturnus, Zon, Mercurius en Mars, en Jupiter, Venus en Maan, behorend tot de driehoek van planeten met Jupiter op de punt boven van de driehoek.

Deze planeet Saturnus sluit boven aan op de cirkelvormige begrenzing van het universum. Deze begrenzing is de As van het Ongeschapen Centrale Vuur. Het is uitgesloten dat enig wezen in het universum deze grens kan overschrijden, dit volgens het gebod van de Godheid. Buiten deze As bevindt zich de Bovenhemelse Onmetelijkheid met de vier cirkels die de zeven voornaamste agentia van het universele geschapene begrenzen en leiden, en uitvoering geven aan de Goddelijke Gedachte en Wil. Zo ontstaat de actie van alle geesten in het Universum. Van het Bovenhemelse ontvangen de zeven hemelen (planeten) hun deugden en vermogens en brengen deze over op het algemene aardse lichaam.